

Gemeente van Jezus Christus.

H.A.

Al in het begin van het evangelie staat: "Jezus verkondigde het evangelie van het Koninkrijk." In alle tooneerden verkondigde Jezus het Koninkrijk der hemelen, maar vooral in gelijkenissen: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterzaaiende, het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan zuurdesem, of aan een schat, of aan een koopman. Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een slaapnet, of aan een heer, of aan een koning, of het Koninkrijk is gelijk aan iemand die goed had gezaaid in een akker.

En als je dat zo hoort, waarmee het koninkrijk wordt vergeleken, dan zou je toch zeggen, dat dat Koninkrijk van deze wereld is. Al datgene waarmee Jezus het Koninkrijk vergelijkt, al datgene vinden we om ons heen. Dan mag je toch zeggen, dat het Koninkrijk van deze wereld is.

Maar even later wordt dit alles al weer geresolueerd in het evangelie, want dan lezen we: Sinds de dagen van Johannes de Doper breekt het Koninkrijk der hemelen zich open met geweld en geweldensere grijpen er naar.

Het Koninkrijk is dus wel van deze wereld, maar het gaat gepaard met geweld en ontwrichting.

De verwarring is echter compleet als we tenslotte in het Johannesevangelie lezen, die beroemde woorden van Jezus, die hij spreekt tot Pilatus: "Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld, want als dat zo was, dan zouden mijn volgelingen hebben gevochten, zodat ik niet geërsteerd zou zijn; mijn Koninkrijk is nu nog niet."

Om uit die verwarring te komen, waar nu eigenlijk het Koninkrijk is, waar het begin ligt van dat Koninkrijk en wat de inhoud is van het Koninkrijk, om daaruit te komen beginnen we met een kennismaking met de schrijver van het evangelie van vandaag, LUKAS.

In tegenstelling tot de andere evangelisten is Lukas geen jood. Hij is een ingezetene van het Romeinse rijk, een gezien man en een kundig arts. En omdat hij geen jood is, daaronder is zijn blik vaak wat verder de wereld in gericht, dan bij de andere evangelisten.

Het is opvallend dat Lukas bijvoorbeeld zijn etamboom van de Messias niet laat beginnen bij Abraham, maar bij Adam. Alsof hij zeggen wilt: Vanaf het allereerste begin is God erbij geweest. En ook opvallend is, dat Lukas zijn evangelie voornamelijk richt aan Rome, d.w.z. aan de overhaarsaar van die dagen.

En als Lukas over Jezus spreekt, dan is het vooral in woorden als: De Heiland die gekomen is om de hele wereld te verlossen. Lukas kijkt wat verder dan Jeruzalem. Hij knoopt als het ware Rome aan Jeruzalem vast. Hij knoopt het Koninkrijk vast aan het Keizerrijk.

En het motto, het doel waarmee Lukas schrijft, dat staat in Lukas 19, 10: "Want de Zoon des Mensen is gekomen om het verloren te zoeken en te redden." Dat is Lukas beeld van de Messias,

en met die boosheid van het koninkrijk infiltreert hij als het ware het keizerrijk.

Wat Lukas tegen dat keizerrijk zegt, dat is niet alleen maar: Jullie deugen van geen kant, en we zullen jullie machthebbers aan de kant zetten. Nee, als we goed luisteren naar het motto van het Lukasevangelie, de Messias gekomen om het verlorenere te zoeken en te redden, dan zien we hoe Lukas tegen dat keizerrijk aankijkt.

Dat keizerrijk, dat is het verlorenere, dat door Jezus wordt opgezocht, niet om het omver te werpen, maar om het te redden.

Dat is nog eens de moeite waard. Hebben we daar eeuwenlang met kruistochten en vervolgingen getracht het christendom aan de maai te brengen, en dan komen we er vandaag achter, dat Christus niet wil vernielen en omverwerpen, maar dat Hij wil redden.

Is het koninkrijk der hemelen dan wel of niet van deze wereld. Ja, zegt Lukas, het koninkrijk zit in deze wereld, zoals een mosterdzaadje, zoals een sleepnet, zoals een koopman. Maar het hangt van de mensen af, of dat koninkrijk zal doorzetten. Ja, natuurlijk: God zal zijn koninkrijk vestigen. Maar we mogen nooit zeggen: De Here zal erin voorzien en voor de rest maar de boei de boei laten. Nee, ik zeg het vaak tegen mensen en ook tegen mijzelf: We krijgen de kracht van God, maar we moeten het wel zelf doen!

En zo is het ook met het koninkrijk der hemelen. We krijgen kracht en we geloven dat Zijn koninkrijk zal komen, maar op iedere plaatsjide van de schrift wordt ons aangezegd, dat wij daarin onze verantwoordelijkheid moeten nemen, handen uit de mouwen voor het koninkrijk van God.

In gelijkenissen over het koninkrijk wordt dit ons gezegd, vandaag en in de komende dagen. Als wij geloven, als we Jezus belijden, ja, hoe vaker wij het evangelie horen, hoe meer wij mede verantwoordelijk zijn voor het koninkrijk.

M.a.w. hoe meer we bij God willen horen, hoe verantwoordelijker wij ons moeten gedragen.

Ook in de gelijkenis van vannormen wordt ons dat aangezegd. Het gaat hier over de waakzaamheid. Je moet er, zo zegt Lukas, klaar voor zijn, ten allen tijde, want je weet nooit wanneer de Messias zal komen. Houdt je landenen omgord, staat er. Je landenen omgorden, dat is: Dat je je opperkleed, dat reikt tot aan de grond, dat je dat optilt en vastbindt met een riem, want dan zijn je voeten vrij, en kun je op weg gaan. De joden hadden de landenen omgord, de voeten vrij en onbelemmerd, zodat ze helemaal klaar waren voor de uittocht uit het slavenland.

Zo houden wij onze landenen omgord zodat we ten allen tijde uit ons slavenhuis, van sonde en onrecht kunnen wegtrekken, als we daar van God het signaal voor krijgen, en de kracht.

En zo lezen we, we moeten onze lampen brandende houden. Waarom? Om de weg te verlichten, de weg van het koninkrijk, en om elkaar te wijzen op die koninklijke weg.

Zo moet dus onze houding zijn in het komende koninkrijk. Maar hoe dragen we dan onze verantwoordelijkheid in dat koninkrijk? Hoe dragen wij ons steentje bij?

Lukas zegt het ons: "En gij, weest gelijk aan mensen, die op hun heer wachten."

Wachten, staat er, wat is dat: is het afwachten, is het verwachten? Ja, het is verwachten, want op een uur dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des Mensen.

Maar datzelfde werkwoord dat hier is vertaald met wachten, dat is ook te vertalen met: Ontvangen. En gij, wees als een mens die zijn Heer zal ontvangen.

Dat is dus onze verantwoordelijkheid in het Koninkrijk. Dat Koninkrijk dat er wel inzit in deze wereld, maar dat nog tot groei moet komen. Onze verantwoordelijkheid is het, om de Heer te ontvangen. Want Hij is immers het begin van het Koninkrijk. Als we Hem ontvangen, als we Jesus Christus alle ruimte laten in ons leven, dan is een begin van het Koninkrijk in ons leven, een moederzaadje.

En als wij die houding hebben, dat wij Jesus van harte ontvangen, dan gebeurt het wonderlijke en het onbegrijpelijke. Want zo lezen we dan: "De Heer zelf zal zijn landenen omgorden en hij zal u aan tafel roeigen, en hij zal u bedienen aan de tafel, en zal u geven wat u nodig heeft, niet meer en niet minder.

En dan denken wij misschien nog, dat we zelf wel opgewaassen zijn tegen het keizerrijk. Laten we dan in ons hart geloven, dat onze Heer zelf ons bedient en ons dient aan de tafel. En dat dan zijn koninkrijk een aanvang neemt.

Het negatieve kant is er ook en Lukas zegt het ons ook, Hij zegt: De mensen lijken soms ook op een slaaf, die zegt: wat duurt het lang voordat mijn heer komt. En die slaaf begint uit verveling andere slaven te slaan en te mishandelen. En hij begint naar hartelust en veel te veel te eten en te drinken. Als dan de heer komt, dan zal die slaaf hetzelfde lot ten deel vallen als de ongelovigen, zegt Lukas.

Want hoe vaker ons het evangelie wordt verkondigd, des te meer zijn wij verantwoordelijk voor het Koninkrijk. En die verantwoordelijkheid mogen we niet te licht opvatten. Het is een zware opgave, of in de woorden van Lukas: "Wie veel is toevertrouwd, van hem zal des te meer gevraagd worden."

Die verantwoordelijkheid ligt op ons, belijdende jeden van de gemeente, want wie durft te zeggen: Christus is Heer, die zal daar handen en voeten aan moeten geven, die zal naar het voorbeeld van zijn Heer moeten liefhebben en dienen, dienen dat het een lieve lust is. Want wie die mensen zegt Jesus, die alleen naar roepen, Jesus is Heer, en er verder niets mee doen. Dat zijn de trouweloozen, de ongelovigen.

Eigenlijk is het een tegenstelling als je zegt: Het koninkrijk der hemelen lijkt op een moederzaadje. Het koninkrijk der hemelen, dat lijkt op zoiets aards als een klein zaadje.

Keizerrijk en Koninkrijk worden aan elkaar gebonden, want nemei en aarde zijn aan elkaar gebonden, verenigd tesaam, door onze Heiland. En hij is van deze wereld.

Hij is met lichaam en ziel van deze wereld. Het keizerrijk heeft zelfs volledig bezit genomen van hem en hem vernietigd tot de dood. Maar het koninkrijk was niet meer tegen te houden. Moge dat onze hoop zijn vandaag, dat het Koninkrijk Gods niet meer tegen te houden is.

Aan ons is dan vanmorgen de opdracht, heel eenvoudig, om te ontvangen. Heel simpel. We mogen zelfs niet in ons hart zeggen,

zoals te ontvouw slaaf dacht dat hij die heer toch lang weg,
nee, heel eenvoudig ontvangen, ons laten bedienen door de heer,
Het koninkrijk wordt voor u uitgezonden in vele gelijkenissen, we
hoeven het slechts te lezen, we hoeven slechts de woorden van
Jesus te ontvangen.

Maar daarna kunnen we niet meer wachten wat er uit de
hemel valt, nee, daarna moeten wij onze verantwoordelijkheid, want
ons is veel toevertrouwd, daarom zal van ons veel gevraagd
worden.

Na deze viering mag je er voor jezelf bij zeggen: "Mijn
door de heer veel gegeven, en daarom kan ik dat te meer geven aan
de mensen en aan de wereld om mij heen."

Voor hen die die verantwoordelijkheid aan kunnen, voor hen
ligt er werk te wachten, in de gemeente en daarbuiten, maar voor
hen, die die verantwoordelijkheid afdruipen, voor hen is het
evangelie een last, die ondraaglijk kan worden. Voor diegenen
terwijl die de verantwoordelijkheid echt niet aan kunnen, omdat het
te veel gevraagd is, voor hen lees ik nog eenmaal het motto van
het heilige evangelie naar Lukas: "De Zoon des Mensen is gekomen
om het verloren te zoeken en te redden."

AMEN